

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460526

34. De voto, & voti redemptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61800)

Minus principalis est divortium conjugum; siquidem si periculum perversionis, aut maliciose defectio subfit, integrum est ei, qui conuersus est, divertere, ac ad secunda vota transire: c. 1. h. t. & c. 7. de Divortis. & si alter infidelium conjugum venit ad fidem, altero in infidelitatis errore remanente, communis proles assignatur converso; quod in favorem fidei Christianæ constitutum est in c. ult. h. t.

TITULUS XXXIV.

De voto, & voti redemptione.

SUMMARIUM.

1. *Voti diversa acceptio.* 2. *Definitio.* 3. 4. *Distinctio.* 5. *Votum est meritorium.* 6. usque 12. *Quinam votum posse possint, qui non?* 12. usque 17. *Quæ opera voto promitti possint?* 17. usque 20. *Voti requisita.* 20. *Finis.* 21. *Effectus.* 22. & seqq. *Quibus modis cesset voti obligatio?*

In obligatione religiosa votum editur, nec alia ratio est, cur hoc loco titulus iste inferatur.

§. I.

Votum dupliciter sumitur I. In genere pro quovis desiderio. II. Et frequentius in specie pro promissione Deo facta. In qua significatione.

§. II.

Definitur votum, quod sit promissio deliberata DEO facta, de bono meliori. S. Th. 2. 2. q. 88.

§. III.

Dividitur votum I. In simplex, & solenne. *Simplex* omne illud dicitur, quod privatâ voluntate fit, & in quo non intervenit publica Ecclesiæ acceptatio. *Solenne*, quod auctoritate publicâ Ecclesiæ acceptatur, & solennizatur; estque duplex: videlicet votum castitatis, quod majoribus Ordinibus est annexum, & votum Religiosæ Professionis, quod emititur in Religione à Sede Apostolica approbata. In effectu votum simplex & solenne per hoc discriminantur, quod *solenne* reddat personam absolutè inhabilem ad contractus & actus

contra votum, ut ad matrimonium, vel dominium honorum; *simplex* verò, ut castitatis, reddat contractum matrimonii solum illicitum, non invalidum. c. 3. *Qui Clerici, vel voventes,*

II. *Dividitur* votum in personale, reale, & mixtum. *Personale* est, cum officium, vel opus aliquod personæ promittitur Deo, ita ut materia illius sit actio personæ, sive jam illa actio præcepti sit, sive consilii; ut votum jejuniandi, orandi, ingrediendi religionem. *Reale* est, quando res ipsa DEO promittitur, adeoque materia ipsius ita est res, ut actio personæ vim obligationis voti non ingrediatur, quale est votum erogandæ elemosynæ. *Mixtum* est, quando quis, & rem, & personæ officium pollicetur, ut adeo materia istius constet partim ex actione, partim ex re; ut si voveas, te in capella Ætingana oraturum rosarium, & ibi unum aureum oblaturum. Differentia hæc inter est imprimis, quod, si votum merè personale tanquam onus impositum personæ voventis, per ipsum voventem impleri nequeat, vovens non teneatur satisfacere per alium. Deinde, quod votum merè personale non transeat in in hæredes, vel alios successores ex bonis voventis locupletatos, votum verò reale, & mixtum, quatenus reale est, transeat, tanquam onus impositum rebus voventis.

§. IV.

Causa efficiens voti duplex est: *remota*, & *proxima*.

Remota est jus tum Divinum, tum humanum: omni quippe *jure* non tantum licitum est votum, sed magis meritorium reputatur, si quando aliquid fiat ex voto, quam sine voto; opus namque v. g. jejunium ex voto factum non tantum est actus abstinentiæ, sed & actus patriæ, & sublimioris virtutis, scilicet religionis. S. Th. 2. 2. q. 88.

Proxima est vovens. Vovete autem possunt, quos vel defectus usûs rationis, vel defectus libera voluntatis non prohibet.

N n 2

Ra-

Ratione defectus usus rationis à vovendo arcetur furiosi, amentes, infantes, sive quod idem est, pueri usque ad annum septimum. Et sanè in foro externo ex juris præsumptione certum est, votum pueri ante septimum completum pro nullo haberi, quamvis in interno aliquando aliter eveniat; ubi prudentis Confessarii erit dijudicare, num in illa ætate eo usus rationis polleant, ut peccare mortaliter possint, tunc enim etiam vovere valebunt, ut docet Navar. in *man. c. 12. n. 68.* Illi autem pueri, sive impuberes, qui annum quidem decimum quartum nondum impleverunt, septimum tamen, & ultra progressi suat, voto saltem simplici obligare se absolute possunt. Panorm. ad *c. 2. h. t. n. 2.* ita tamen, ut ejusmodi vota à parentibus, vel tutoribus simpliciter, & directe infirmari valeant, quia impuberes ut plurimum imbecilli rationis usu præditi sunt, ut adeo meritò Lex Ecclesiastica voluntatem eorum hac in ætate Parentum, ac Tutorum, & probabiliter etiam Avi aut Magistratùs in defectu Patris, vel Tutoris voluntati, ac auctoritati subiciat, quatenus, si ita eisdem videatur, irritare ejusmodi promissiones possint. Laym. *de voto c. 7. num. 10.* Azor *Inst. moral. tom. 1. lib. 11. c. 16. q. 9.* Sanchez in *Moral. lib. 4. c. 35. n. 11.*

De minoribus patriæ, vel Curatorum potestati subiectis communis est sententia DD. quòd si vota purè personalia sint, neque patriæ potestati præjudicent, irritari à Parentibus, aut Curatoribus non possunt. D. Th. 2. 2. q. 88. a. 9. Azor. *d. lib. 11. c. 17. q. 7.* Sanchez *cir. lib. 4. c. 35. n. 15. & 16.* eò quòd homo, quando venit ad annos pubertatis, regulariter non sit sub potestate alterius, si sit liberæ conditionis, quantum ad ea, quæ ad suam personam spectant. Ut verò à Patre vota filiorum familias personalia ratione præjudicii infirmari possint, debent notabile aliquod damnum concernere: de minimis enim non curat Prætor; ut adeo

solum peregrinationes v. g. longam absentiam requirentes, vel nimia jejunia, quibus ineptus heret filius familias ad expedienda munia à patre justè, & pro familiæ necessitate indicta, rescindere pater familias queat, ut advertit Navar. in *d. c. 12. n. 64.* & Panorm. in *c. scriptura h. t.* Dixi: *personalia*; si enim realia forent, vel mixta, quatenus præjudicium Patris spectant, sine consensu Patris emitti non possent, siquidem quoad hæc filius familias subiectus est, & dependet ab alterius potestate. Sanchez *d. loc. n. 17.*

Defectus voluntatis libera à vovendo submovet I. *impuberes, & minores patriæ & Curatorum potestati subditos, de quibus statim dictum.*

II. *Conjuges*: Siquidem neque maritus, neque uxor absolute aliquod vovere possunt contra jus conjugis, aut impedimentum conjugii. *c. noluit. c. manifestum I. §. ex præmissis. causa 33. q. 5.* Navar. in *Man. c. 12. n. 61. §. 33.* Sanchez *de Matr. lib. 9. disp. 39.* Interim quia maritus majus jus habet in uxorem, quam hæc vicissim, cum uxor etiam quoad rem domesticam subdit viro, & in virum solum quoad usum matrimonii jus habeat, ideo maritus in vita uxore nihil quidem vovere potest, quod usum matrimonii impediat. de cætero autem liberam facultatem vovendi habet; uxor verò nec in præjudicium conjugii, neque etiam in detrimentum rei domesticæ rectè vovet. Unde si v. g. longam peregrinationem, jejuniarum &c. voveat, non subsistet votum, nisi sub tacita conditione: *si maritus permiserit. d. manifestum I. causa 33. q. 5.* idque adeo, ut tametsi vir semel assensum dederit, & uxori exercitium voti sui aliquamdiu reliquerit, tamen ex postfacto sententiam mutare, votumque irritare possit, ut *ibidem* habetur. Panorm. in *c. scriptura h. t. n. 8.*

III. Ratione defectus liberæ voluntatis vovere nequeunt *Religiosi, & quidem in primis*

vota realia, videlicet dandi elemosynas à Religiosis administratione non habentibus, nullo modo emitti possunt: quia essent de re aliena, nec grata Deo, adeoque in hujusmodi votis defacto emissis nec Superiorem adire, aut requirere tenentur. Quantum ad vota personalia controversia est propter textum in c. 2. causa 20. q. 4. ubi dicitur: *Monacho non licet votum votare sine consensu Abbatis sui, si autem vouerit, frangendum erit.* Nihilominus dicendum est, hunc textum rectè quidem procedere, si Religiosus aliquid voueat contra regulam, aut regularem observantiam, v. g. quòd velit vivere in eremo. Præterea & eo sensu rectè dicitur, absolute Religiosum votare non posse, quatenus semper votum à Superiore irritari poterit, adeoque tamen non sit contra regulam, puta certæ orationes, abstinentiæ &c. absolute tamen fieri non potest, sed solum sub conditione tacita, vel expressa: nisi Superior contradicat, aut votum irritet. Hujusmodi tamen vota non solum obstringunt vouentem, ad licentiam Prælati petendam, quasi interea in suspensio sint, sed defacto ligant statim etiam ante approbationem Prælati & tamē observari debent, donec irritentur, ut bene docet Navarr. in *Man. c. 12. n. 67. & 69.* Cajetan. 2. 2. q. 88. a. 8. & alii.

IV. Votum ex hac ratione interdicitur Episcopo, qui ea quidem vota tam realia, quam personalia libere emittere potest, quæ officium Episcopale non impediunt, attamen votum longæ peregrinationis, votum ingrediendi religionem, aliavæ, quæ officio Episcopali impedimentum præstant, sine licentia Pontificis emittere nequit: quoniam vinculum, quo suæ Ecclesiæ alligatur, etiam prætextu pietatis dissolvere non licet: bonum enim commune bono, & devotioni privatæ præferendum est juxta c. 10. de *Renunciat.* Sanchez in *moral. l. 4. c. 25. n. 16.*

§. IV.

Materia, seu objectum voti est opus, quod

voto promittitur. Ut autem opus aliquod voto subjici possit tribus conditionibus affectum sit, oportet.

I. Ejus exercitium debet esse in voventis potestate: frustra enim quis se obligat ad id quòd sive nolit, sive velit, ei eveniet. Hinc communis sententia est, non posse quem absolute votare se evitaturum omnia peccata tam mortalia, quàm venialia in genere, & in specie; quia licet vitare omnia peccata mortalia possibile sit per gratiam Dei, quam omnibus conferre paratus est, vitare tamen omnia venialia videtur impossibile saltem de via ordinaria etiam cum gratia Dei, quæ conceditur ex lege ordinaria secundum illud *Joan. 1. si dixerimus, quòd peccatū non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* Vide etiam, quæ notantur in *Trid. Sess. 6. can. 23.* Existimo tamen, valere votum, si vouens evitare omnia peccata venialia, solum intendat, omnem diligentiam habere, ut, quantum in se est, caveat omnia venialia, quatenus cavere cum Dei auxilio possint; cujus ratio est, quòd lex naturalis, & Divina obliget hominem ad evitanda omnia peccata, quantum in se est possibile. Suarez *lib. 2. de votoc. 3. n. 5. & 54.*

II. Opus, quod voto promittitur debet esse bonum: cum enim votum sit promissio Deo facta de bono meliori, actus indifferens, & multo minus actus malus materia voti esse non potest. Unde

Primo nullum est votum de non abscindendis unguibus, barba non fricanda, non nendo, vel fila ducendo die Sabbathi in honorem Beati Virg. Item de non comedendo capita animalium diebus aliis non prohibitis in honorem S. Joannis Baptistæ decollati, vel non vescendis carnibus assis in honorem S. Laurenti in craticula tosti; tamen enim finis (extrinsecus) non sit malus, honor scilicet Beat. Virg. vel alicujus Sancti, quia tamen medium nihil confert ad honorem DEI, & Sanctorum, ejus-

N n 3

mo-

modi materia sub votum non cadet. Dixi
verò: *de non nendo, & fila duccendo*: votum
enim abstinendi ab omni opere servili die Sab-
bathi valere, ait Navarr. in *Man. c. 12. n. 37.*
est namque tale votum de materia bona, &
conducente ad honorem Beatiff. Virg. reddit-
que hominem expeditiorem ad cultum Divi-
num. Interim in dubio, num res, ad quam ser-
vandam se quis voto obligavit, indifferens sit,
vovens contra votum propria auctoritate ve-
nire non posset, sed deberet Superiori potesta-
tem dispensandi habenti aperire, vel ad mini-
mum in foro interno Confessario patefacere,
aut practicè se ad alterutrum determinare: in
tali etenim dubio operandò se peccandi peri-
culo exponeret. Bonac. *de Voto punct. 4. §. 2.*
Navarr. in *Man. c. 12. n. 37.*

14 *Secundò* invalidum est votum, quo quis
amore continentie vover, se non amplius pec-
caturum, nisi cum una, tali vel tali femina: nã
licet amore continentie promittat abstin-
tiam ab illis feminis, & eatenus objectũ voti
bonum sit, quatenus tamen in conceptu voti
involvit pravam voluntatem commercii illiciti
cum tali, vel tali habendi, votum bonum non
est, & resolvitur ejusmodi obligatio principa-
liter in duas partes. *Primò* quòd velit se conti-
nere à feminis reliquis, & eatenus bonum est
votum. Deinde quòd continere se non velit
ab omnibus, eatenus votum malum est, &
quia per modum unius obligationis se tali vo-
to vovens obstringit, non videtur partim va-
lere, partim non valere: dicit enim: *voveo me
absenturum ab omnibus prater unam*; ut adeò
resolvi possit hæc propositio in hanc *voveo
me imposteriũ tantum cum una peccaturum*;
& sic materia voti bona absolute non erit. Dif-
sentit Bonacin. *d. Vot. punct. 4. n. 3.*

15 *Tertiò* quia bonum ex integra causa, malum
ex quolibet defectu, ut votũ subsistere possit,
non tantum materiam, seu objectum in se bo-
num esse, ut est v. g. orare; sed nulla etiam

circumstantiã, vel intentione pravã, que con-
ceptum voti ingrediatur, vitari debet. Quare
eã intentione vovens in templo orare expa-
sis brachiis, ut ex aspectu hominum laudem
reportet, vel die Sabbathi jejunare, ut die Do-
minico magis sapiant cibi, ac eò amplius co-
medere possit, ineptè vovet. Verum singula-
riter advertit, utrum hæc intentio causa finalis,
primaria, ac principalis sit, an verò tantum
secundaria, & impulsiva? secundaria, & que
solum impulsiva causa est, ipsum votum non
vitiat, etsi contingere possit, ut mortaliter pec-
cet, vel venialiter pro qualitate turpitudinis &
objecti. Unde vovens ingredi Religionem, ut
cum tempore Prælatus fiat, melius sibi provi-
sum sit de victu, & vestitu, &c. non tamen
principaliter dirigendo suam professionem, &
votum in finem consequendæ prælaturæ, vel
commodæ sustentationis, licet hæc moveant
vovere volentem ad emittendum votum, ejus-
modi promissionem votivam non reddunt
nullam, etsi actum voventis aliquoties vitent;
votum enim in se bonum est, cum materia
bona sit, causa finalis, & principalis bona,
quamvis, quod secundario intenditur, vitio
non careat; cum tamen hoc extrinsecum sit,
ipsis substantialibus requisitis ad votum in se
consideratum nocere non debet, licet corrigi
per pœnitentiam, ac deponi vitiosam hanc in-
tentionem secundariam à vovente necessum
sit. Bonacin. *de Voto punct. 4. §. 1.* Navarr.
in *Man. c. 12. n. 13. §. dixit.*

III. Opus voto promissum debet esse de bo-
no meliori, & tale, quod hominem voventem
non impediat ab eo bono, quod magis placet
DEO, ac melius est. S. Th. 2. 2. q. 88. a. 2. Ex
quo sponte fluit, non valere vota illa, que fiunt,
cum intentione amplius v. g. non mutuandi,
non loquendi cum proximo, contrahendi
matrimonium, non ingrediendi religionem,
non se futurum Prælatum, Episcopum, Cleri-
cum &c. quia per se, & regulariter sunt impe-
diti.

divina majoris boni, utpote contraria Divi-
nis consiliis. Navarr. loc. cit. n. 36.

§. VI.

17 *Forma voti consistit in requisitis, quæ tria.*

I. Requiritur, ut sit promissio seria & cum intentione se obligandi facta, non simplex animi desiderium & propositum: quantumvis enim aliquis non semel, sed sæpius sibi opus bonum proponat, & longo tempore in hoc proposito maneat, si tamen non insuper promittat, non censetur votum emisisse. S. Th. 2. 2. q. 88. a. 1. Text. & Panorm. in c. 3. h. t. ubi qui ultra vitæ mutandæ propositum progressus non est, voto dicitur non teneri.

II. Requiritur, ut promissio sit voluntaria, & deliberata; quæ scilicet aliquis liberè, & directè certum quid promittere voluit. Itaque usus rationis, & libertas talis est necessaria, qualis desideratur ad perfectum actum humanum in se volitum, seu, ut alii loquuntur, qualis requiritur ad peccatum mortale. Gutier. can. 99. c. 22. n. 7. Navarr. in Man. c. 12. n. 26. & 27. Deliberatio indirecta, seu in sua causa haud sufficit; proinde si quis in ebrietate, vel somno votum etiam prævisum emitteret, non valeret.

19 III. Requiritur, ut votum fiat DEO saltem mediatè, id est, ut similiter in Deum dirigatur cum sit actus Patriæ, & religionis soli DEO, tanquam auctori omnium bonorum debitus. Hinc si Sanctis, eorum Ecclesiis, vel imaginibus vota nuncupamus, ut per illorū intercessionem sanitatem, vel quid aliud à Deo impetremus, hæc votorum nuncupatio intelligenda est ad modum, quo iisdem templa & altaria dedicari dicuntur: ut enim hæc dicantur Deo in honorem & memoriam Sanctorum, ita & vota Sanctis facta ad Deum tendunt, qui in iis honoratur. S. Th. 2. 2. q. 88. a. 5. Sylvester V. *de votis* n. 3. Quod si quis Sanctis aliquid promittat expresso animo, non se Deo obligandi, sed Sancto ut excellenti creaturæ, ea promissio proprie non erit votum, nec actus Divinæ religionis, sed singularis observantiæ, & Dulciæ.

§. VII.

Finis voti est gloria Divina, quæ non quomodocunque à vovente intenditur, sed adeò firmâ voluntate, ut & facere promissum opus ad majorem DEI gloriam, & insuper ad illud opus faciendū perpetuò obligat⁹ manere velit.

§. VIII.

Effectus voti est obligatio ad præstandum id, quod fuit promissum juxta illud Isaia 19. Vota vovebunt Domino, & solvent, & illud Psalm. 75. vovete, & reddite Domino DEO vestro. & illud Deuter. 23. si nolueris polliceri, absque peccato eris, quod autem semel egressum est de labiis tuis, observabis, & facies, sicut promissisti DEO tuo: Atq; hæc obligatio, quatenus realis est, & rei alicujus dationem respicit, ad hæredes quoque transit. c. 6. de Testam. c. 18. de Censib. l. 2. ff. de Pollicit. Non verò quatenus est personalis, & proprium actum voventis. v. g. jejunium importat, ut docent DD. uno ore. Obligat autem votum juxta receptam sententiam ex genere suo sub peccato mortali; probabiliter tamen ex levitate materiæ peccatum solummodò veniale ejus violatio infert; nam sicut lucrum, quod ex genere suo est peccatum mortale, ex parvitate materiæ inter venialia reputatur, ita idem de voto dicendum existimo, ut docet cum multis Layman lib. 4. tr. 4. c. 3. q. 2. Azor. tom. 1. Inst. moral. lib. 11. c. 15. q. 4.

§. IX.

Contraria voti sunt modi, quibus cessat ejusdem obligatio, scilicet defectus materia, irritatio, commutatio, & dispensatio.

Materia deficere dicitur, si propter supervenientes circumstantias res promissa definat esse melius bonum, vel fiat majoris boni impeditivum, vel omnino destruat, aut fiat impossibilis; veluti si quis certâ die peregrinationem voveat, & postmodum tali die assistendum sit ægroto.

Irritare vota nil aliud est, quàm per sub

tra-

tractionem materiæ, aut libertatis ejus, qui vover, illud reddere cassum vim obligandi ei adimendo. Pertinet autem irritatio ad eos, à quibus aliorum voluntates dependent, vel absolute, vel in tantum, ne præjudicent. *Absolute* dependent voluntates Religiosorum à suo Prælato, hinc potest omnia eorum vota irritare, etiam abstrahendo ab omni præjudicio. Solum votum transeundi ad strictiorem ordinem probabiliter excipitur: cum quoad hoc non dependeant. Propter *evitandum præjudicium* dependent filii à Parente, uxor à marito, & vicissim, quatenus usus congrui impediatur, & universim omnes Christiani à S. Pontifice, & Episcopis, in quantum vertitur Ecclesiæ præjudicium, eatenus itaque eorum vota irritare possunt. *c. puella. causâ 20. q. 2. c. manifestum. c. noluit. causâ 33. q. 5. Azor. tom. 7. Inst. moral. lib. 11. c. 17.*

24 *Commutatio voti* nil aliud est, quàm materiã, de qua emissum est votum, mutare in aliam, ut peregrinationem in jejunium. Competit autem potestas ita commutandi vota ordinariè Episcopis, vel Episcopalem jurisdictionem habentibus. *c. 1. & ibi DD. h. t. Extraordinariè etiam aliis v. g. ex privilegio, vel tempore Jubilæi ipsis Confessariis. Ubi tamen adverte, quòd tempore Jubilæi secundùm communiorem sententiam specialiter hæc potestas à S. Pontifice concedenda sit; nam aliàs independens est ab indulgentiis, ac proinde his concessis non videtur eò ipsò etiam data facultas commutandi vota: ut verò commutatio legitime fiat, justa causa intervenire debet, nimirum difficultatis votum implendi, vel utilitatis, si votò ligatus velit opus utilius præstare. Et siquidem de majori utilitate certò constet, v. g. Religionem ingredi paratus sit, nec Superioris autoritate opus est. *c. 4. h. t. a. 3. de Furejur. bene autem in dubio.**

Dispensatio voti est quædam remissio obligationis quæsitæ Deo per promissionem liberè

factam. Possunt autem in voto solenni dispensare solus S. Pontifex, in simplici etiam Episcopi, vel Episcopalem jurisdictionem habentes. *c. 1. h. t. & ibi Zoëf. n. 74.* Excipiuntur tamen quinque vota singulariter S. Pontifici reservata, nimirum *perpetuæ castitatis, religionis, & tres peregrinationes, scilicet ad limina Apostolorum, ad S. Jacobum Compostellam, & ad Terram Sanctam, quod ultra marinum appellatur c. 7. 9. & penult. h. t. Extrav. 5. de Penit. & remiss.*

TITULUS XXXV. De Statu Monachorum, & Canonicorum Regularium.

SUMMARIA.

1. *Status quid nominis? Quid sit status religiosus?*
3. *In quo differat status Monachorum à statu Regularium?*
4. 5. *Qua origo & qui Fundatores status religiosi?*
6. *Quod subiectum?*
7. *Quæ requiruntur sita?*
8. *Quis finis?*
9. *Qua obligatio hujus status?*

EThæc de Regularibus, conversione, & voto in genere. Restat modò in specie Regularium vitam, *statumq. Religiosum* examinare.

§. I.
Status vox latè quæcumque, strictè verò accepta eam tantum vivendi rationem denotat, quæ quis alteri perpetuò, & stabiliter obligatur, cujusmodi in Ecclesia tres sunt, scilicet *Conjugum*, qui mutuis obsequiis: *Claustricorum*, qui Divino servitio, & Ministerio Ecclesiæ, & *Religiosorum*, qui suæ Professionis regulæ perpetuò vinculo obstringuntur. *S. Th. 2. 2. q. 183. a. 1.*

§. II.
Definitur status Religiosus, quòd sit fidelium ad Christianæ vitæ perfectionem tendentium stabilis in communi vivendi modus ab Ecclesia approbatus editis tribus votis paupertatis, castitatis, & obedientiæ. *S. Thom. 2. 2. q. 186. a. 1. 3. & 8.*

§. III.
Dividitur status religiosus in statum Mo-